

DE HUIDIGE DUITSE ORDE

Een algemene geschiedenis van Gemert zou men kunnen onderscheiden in een dorpshistorie en een kasteelhistorie. De eerste zou meer het dorpsleven behandelen, de tweede de bedrijvigheid van de "kanselarij": wat zich afspeelde in de hoge regionen van de feodale heren, met name in de kastelen van Alde-Biezen en Gemert. Hier volgen enige bouwstenen voor zulk 'n "kasteelgeschiedenis". De laatste jaren verschijnen regelmatig boekwerken over afzonderlijke historische onderwerpen, in de serie: "Quellen und Studien zur Geschichte des Deutschen Ordens." Het zijn er al rond de vijftig (Verlag wissenschaftliches Archiv Bonn, te : 53 Bonn-Bad Godesberg). Meer populair worden aktuele en historische onderwerpen behandeld in het prachtige driemaandelijke tijdschrift "Deutscher Orden" (Amt des Hochmeisters, Singerstrasse 7, Wien). Hier o.a. een verslag van de opgravingen ter plaatse van het oorspronkelijke "Duitse Huis" in Jeruzalem. De lopende nieuwtjes komen regelmatig binnen via de "Mitteilungen" van de Grootmeester te Wenen. Een jaarlijks overzicht wordt bovendien gegeven in een gedrukte "Personalstand" van de "Brüder und Schwestern vom Deutschen Haus Sankt Mariens in Jeruzalem". De uitdrukking "Brüder vom Deutschen Haus" betekent van den beginne tot op heden gewoon: "Duitse Orde". Het "provisor domus teutonicorum in Gemerthe" (oorkonde 1249) is te vertalen: "beheerder van de Duitse Orde te Gemert"; hieruit blijkt, dat de Orde toen al goederen of rechten had in Gemert; hieruit blijkt niet per sé dat ze er toen al een hoeve of huis had, nog minder een convent; maar het zal wel een of andere hoeve (of hoeven) zijn geweest, gezien de latere oorkonden.

Een greep uit de allernieuwste "Personalstand" (1979) zal de lezer interesseren. De mannelijke tak van de Orde bestaat momenteel uit 57 priesters, 3 priesterstudenten, 14 lekebroeders, 3 novicen. - Ze zijn verspreid over 34 nederzettingen : in Oostenrijk, Noord-Italië (Zuid-Tirol),

Joegoslavië, Zweden en West-Duitsland (hier o.a. in Darmstadt en Frankfurt). Ze zijn hoofdzakelijk werkzaam in de zielzorg.

De vrouwelijke tak (ook ressorterend onder de Grootmeester) telt 433 zusters in 45 kloosters. Ze verzorgen ziekenhuizen, bejaardencentra, jeugdwerk, onderwijs. In Keulen hebben ze de leiding in 't nieuwe "Wohnstift Konrad Adenauer". De Orde omvat ook een steeds groeiende, morele en financiële achterban van "Familiaren", aanverwanten, ere-leden, nu 408 personen omvattend. - Deze groep telt begin 1979 : 10 ere-ridders, onder wie de Kardinaal-aartsbisschop van Wenen en de Vorst van Liechtenstein. - Verder is de groep ingedeeld, niet in Provincies zoals de eigenlijke Orde, maar naar het stramien van vroeger in Balyen : Oostenrijk, Zuid-Tirol en West-Duitsland. - Deze laatste Balye is weer onderverdeeld in vijf landstreken, die evenzovele "Kommanderijen" uitmaken. - Verder is er een afzonderlijke Kommanderij "Rome" en..... een Kommanderij Aldebiezen in oprichting (rond het als cultureel centrum gerestaureerde kasteel). Op de lijst "Familiaren" van deze Kommanderij zie ik o.a. de bisschop van Hasselt, de oud-gouverneur Dr. Roppe, de oud-burgemeester-senator van Kleine Spouwen, een ambassadeur, een archivaris, een belastingconsulent, een notaris, een uitgever, een archeoloog; tensloote de kabinetchef Simon van de Velde uit Hasselt (die als voorlopig woordvoerder optreedt).

Het bataljon van 408 "ridders" wordt compleet met nog 26 verspreide personen, wonend in 15 verschillende landen: de Verenigde Staten (8), Canada (1), Brazilië (1), Guatemala (1), Mexico (1), Ethiopië (1), Italië (2), Liechtenstein (1) Frankrijk (3), Spanje (1), Zwitserland (2), Joegoslavië (1), Griekenland (1), Engeland (1), Nederland (1, zijnde Uw korrespondent.....

Dr.Ed.Loffeld

